

Leo Trotskij

Är det inte dags att förstå?

28 maj 1927 (Moskva)

Dagens *TASS-bulletin*¹, nummer 118, inte för pressen, innehåller några telegram av uteslutande politisk betydelse. De telegrammen hålls inte dolda för offentligheten på grund av att de kanske kan skada sovjetstaten eller den kinesiska revolutionen utan på grund av att de bevisar det felaktiga i den officiella kursen och riktigheten i oppositionens linje. Vi citerar endast de två mest talande telegrammen:

”Shanghai, 24 maj. TASS – Det centrala politiska rådet i Nanking har beslutat att göra Feng Yuxiang till medlem av rådet.”

Att Chiang Kai-shek gjort Feng Yuxiang till medlem av rådet (för tillfället kanske, utan medgivande av den ”försiktige” Feng Yuxiang) känner numer hela världen till. Men det måste hållas hemligt för de sovjetiska arbetarna. Varför? På grund av att Feng Yuxiang tills nyligen har presenterats för oss hemma som en verklig ”arbetare” eller ”bonde”, som en pålitlig revolutionär, och så vidare, dvs. alla misstag som Chiang Kai-shek tidigare gjort hade återigen gjorts av Feng Yuxiang. Nu under de senaste veckorna har alla telegram rörande Feng Yuxiangs mer än tvivelaktiga uppträdande dolts. Varför? I vilket syfte? Naturligtvis då någon i hemlighet hoppas: kanske kommer han inte att förråda oss i alla fall! Och om han verkligen förråder oss då kan de säga: detta bekräftar fullt ut våra förutsägelser om att borgarklassen övergivit den nationella revolutionen. Men nu? Istället för att varna de kinesiska arbetarna och partiet, istället för att försöka få arbetar-, bonde- och soldatmassorna att ta till verkligt revolutionära åtgärder mot generalernas förräderi tiger vi, vi döljer telegrammen i våra fickor. Det kommer inte att vara till någon hjälp. Den revolutionära kampens klasslogik kan inte gömmas någons ficka.

Det andra telegrammet:

Situationen i Hankou ”Hankou 23 maj. TASS – Kommunistpartiets centralkommitté har föreslagit för ’Hupehs Förbund för Stärkande av den Revolutionära Fronten’ att försöka ordna upp relationerna mellan arbetarna och småborgarna. Centralkommittén betonade nödvändigheten av höjd disciplin bland arbetarna och lydnad inför den nationella regeringens förordningar och deklarerade att fackföreningarna inte har rätt att gripa någon och måste alltid anmäla hos myndigheterna när de anser det nödvändigt att någon person behöver gripas.”

Detta telegram är viktigare än det första. För varje seriös revolutionär belyser detta hela situationen och visar på den absoluta bristen i den officiella linjen, det rent ut sagt katastrofala i denna linje och det absolut korrekta i oppositionens linje.

Tänk bara: fackföreningsfolket i Hankou-regeringens territorium griper revolutionens fiender. Detta innebär att fackföreningarna, av situationens hela logik, tvingas ta på sig de revolutionära sovjeternas uppgift. Vad gör då kommunistpartiets centralkommitté? Den rekommenderar fackföreningarna att avhålla sig från olagliga aktioner, att underordna sig myndigheterna i Wuhans ”förordningar” och i krislägen, när en kontrarevolutionär, en förrädare eller konspiratör måste gripas eller skjutas, anmäla till myndigheterna som, antagligen, har kopplingar eller är allierade med konspiratören. Är inte detta en drift med revolutionen, dess behov och dess mest grundläggande uppgifter? Istället för att väcka massorna till liv för att ta itu med fienden direkt på plats förbjuder regeringen i Wuhan det. Dessutom är förbudet inte i eget namn utan genom kommunistpartiet. I det här fallet spelar kommunistpartiets centralkommitté

¹ TASS var den officiella nyhetsbyrån i Sovjetunionen.

rollen av en politisk kontorist för fega radikala borgare och kvasiradikaler som darrar inför de revolutionära massorna, och tror tillsammans med Martynov att revolutionen kan genomföras genom medlingskommissioner men inte genom att massorna likviderar fienden. Är detta inte monstruöst. Är inte detta en drift med revolutionen?

Värt att notera, dessutom, är att ”Hupehs Förbund för Stärkande av den Revolutionära Fronten” ges en speciell befogenhet, nämligen att ordna upp ”relationerna mellan arbetarna och småborgarna”. Dessa relationer kan inte ordnas upp genom ett speciellt förbund och inte genom speciella instruktioner utan endast genom en korrekt politik. Arbetarnas och städernas halvproletärers sovjeter måste bli breda organ för en sådan daglig revolutionär politik. Om fackföreningarna tvingas anta sovjeternas uppgifter kommer de, i vissa fall, nästintill oundvikligen att utelämna städernas småborgares legitima intressen av hänsyn eller skada. Sålunda kommer frånvaron av sovjeter även att slå mot småborgarna och underminera dess allians med proletariatet.

Sådan är situationen i realiteten. Fackföreningarna drivs framåt av massorna, och försöker att rätta till felet som de kinesiska och Moskvas ledare är ansvariga för och fortsätter med att omedelbart likvidera fienden. Men kommunistpartiets centralkommitté, som borde vara inspiratör och ledare för dessa summariska avrättningar håller tillbaka arbetarna och uppmanar dem att förbättra sin ”disciplin” (gentemot borgarklassen) och att buga stumt inför det tysta medgivandet från Hankous Kerenskij- och Tsereteli-typer med imperialismens ombud, för borgarklassen och Chiang Kai-shek.

Däri har ni politiken av Martynovs typ, inte i ord utan i handling!

En hel serie telegram, speciellt från Tokyo, talar om Hankou-regeringens ”sönderfall”, dess hotande fall och så vidare. Sådana telegram måste naturligtvis hanteras med största möjliga försiktighet. Det är telegram från en fiende som väntar på revolutionens fall, hoppas på det, är på vakt på det och tänker ut alla sorters saker och lögner. Men de två ovan nämnda telegrammen, och många andra liknande som anländer nästan varje dag, tvingar oss att erkänna det faktum att *ställningen för regeringen i Hankou kan bli hopplös*. Om den hindrar arbetare och bönder från att göra slut på kontrarevolutionärerna kommer den att kollapsa. Genom sin felaktiga politik påskyndar kommunistpartiets centralkommitté dess sönderfall. Om regeringen i Hankou störtas under angrepp från arbetarnas, böndernas och soldaternas sovjeter skulle vi verkligen inte sörja detta. Och den kommer att kollapsa på grund av att den motsätter sig bildandet av sovjeter. Om regeringen i Hankou stöds i sin förödande politik, om de kinesiska arbetarna och bönderna hindras från att omedelbart eliminera fienden och från att bygga sovjeter då hjälper *det kinesiska kommunistpartiet Hankou-regeringen att kollapsa på kortare tid* och att dö en skamlig död, inte genom arbetar- och bondemassornas försorg utan genom den borgerliga reaktionens försorg. Med en sådan politik kommer regeringen i Hankou dessutom, innan den ”kollapsar”, sannolikt att förena sig med Chiang Kai-shek – mot arbetarna och bönderna.

Är det inte dags att förstå detta?

Översättning: Per-Olov Eklund

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Kina](#)